

POLDERZIEL

stichting
**grunneger
taal**

As dikke jong ging k enkeld achter Mij wel als noar diek. Kwoajongen dou, wazzen der ien twij soorten: wad- en laandjeloopers. Ik woonde nait aan zeekaant van t dörp en was n laandjeloper: deur t laand hen strunen te nusten en eenaaiers zuiken von ik t mooiste dat ter was. Mor kons ien dij tien ook nait zo makkelk bie diek kommen as nou, veur mien gevuil den. Was net ain zaandree, bie n boer achteroet, dij der recht op aan laip. Allain, wazzen zo veul van zukke poaden en as verkeerde nams, kwams vlak bie diek veur baarmsloot te stoan en kons haile weerom.

Veur lu as ik was der bie diek nait veul te daun. Kwammen aandern wel mit zeesteerns en schiere schelpen thoes, ik von nooit wat, nog gain aai van n akkelaai. Wazzen genog dij laipen aan voargeul aantou, kilometers wiedvot aan knijen tou deur t slied, mor ik was gain zwemmer en duurde dat nait woagen, vuurbenaauwd veur opkommend wodder. En beetje onder bie diek deur slied hen brageln en over rieddammen hen lopen verveelt ook gaauw. Doudestieds -dareg joar leden- kwam der geregeld ain op Mij te genoat en oal oetventen. Man haar n bak veurop transportfiets mit genoat en levendege oalen, dij e dopte en struupte doar joe biestonden.

Kop was hom kroes en wangen sängen van sprongen oaders dij deur t vel hen schenen. Men zee dat e bie Waarvem of Oskerd vandoan kwam, dij kontraainen. Omdat e oogde as n ol zeeman oet bouken van Jan de Hartog, vong e -ien mien verbeeldens- zien handel zulf en zaag k hom t gevoar opzuiken ien n bootje dij zulfs bie schier weer mor zuneg vertraauwd was.

Op grode schoul haren wie, ien zesde klas, zukswat as n bibeltaik, en ik ging over oetlainen van bouken, doar traauwens waaineg vroag noar was. t Ainegste boukje dat nuver laip, was n verzichtege beschrievens van 'ontluitkende' gevuilens. Ston ien dat n jonk aans was as n wicht en dat t doarom juist zo mooi paasde. Van gewone bouken was der n drijbouk bie doar k mie aan vervrat. 'Smokkelaars van de schans', haitte dij serie. Jongen oet dij bouken wazzen apmoal gelieke kerelachteg en bie naacht en ontied drok mit Fraanzen te gaauw of weden. As t nait regende of störmde, den vvoor t dat t knapte.

Fraanze soldoaten sturven t òf, mor jongen gavven der nait om, en, of ging t ter sums ook maal om weg, t kwam haitied weer ien t rechte. t Verhoal speulde ien Vraisland en t muite mie dat ter bie ons gain geultje noar diek tou laip doar smokkelders ien duustern heur woar aan waal brengen konden...

Joaren loader zol k op vekaanzie ien Frankriek ais n foto moaken van n leutje vissershoaven. n Olde ril, dreugvalen bie leeg wodder, mit bootjes dij op heur zied heur buuk vrijgavven as aanschöten eenden.

Om en noabie dij tied begon k ommelandse ritjes te moaken enbie geluk kwam k n moal aarns achter oskërd bie t èn van wereld oet. Alles glee op zien stee: ik ston op diek en zaag ol koopman oetvoaren om genoat te vangen; lucht trok dicht en ik was n smokkelder dij wis dat n ploug fraanze soldoaten hom opmuite ien t wodderschopshoes onder aan dien; t wer leeg wodder en foto dij k wiedvot ien Frankriek, nommen haar, lag ien t echt veur mie -Polderziel. t Kwam mie veur dat t Hogelaand dit steeke veur mie bezied holden haar tot ik t noar weerde schatten kon...

Is n bult aans worden lented. Wegen braider, diek ophoogd, hoaven klanderd en n nij gemoal. Korts is t olde wodderschopshoes -sunt joar en tied kroug- aanpakt en haile opknapt. Vraauwlu kommen bie buzzen tougelieks te Duutslaand oet en holden stoulen bezet. Mor ondanks dat hangt ter nog haitied gehaaimzinneghaid ien lucht en kin k mien jongesbouken doar vannijs beleven, of mout ik ter ook meer muite veur daun. *mt 89*

Peter Visser